TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2019. gada 19. decembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējā zivsaimniecības politika – Regulas (ES) Nr. 1303/2013, Nr. 1379/2013 un Nr. 508/2014 – Zvejas un akvakultūras produktu ražotāju organizācijas – Ražošanas un tirdzniecības plāni – Finansiāls atbalsts šo plānu sagatavošanai un īstenošanai – Izdevumu atbilstības nosacījumi – Dalībvalstu rīcības brīvība – Iespējas iesniegt atbalsta pieteikumu neesamība valsts tiesībās

Lietā C-386/18

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Administratīvā apelācijas tiesa sociālekonomiskos jautājumos, Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2018. gada 5. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2018. gada 11. jūnijā, tiesvedībā

Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA

pret

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*] un tiesneši P. Dž. Švīrebs [*P. G. Xuereb*] (referents) un T. fon Danvics [*T. von Danwitz*],

ģenerāladvokāts: M. Bobeks [*M. Bobek*],

sekretāre: M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2019. gada 10. aprīļa tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– Nīderlandes valdības vārdā – *M. K. Bulterman* un *L. Noort*, pārstāves,

– Eiropas Komisijas vārdā – *H. van Vliet* un *F. Ronkes Agerbeek*, kā arī *K. Walkerová* un *F. Moro*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2019. gada 26. jūnija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1379/2013 (2013. gada 11. decembris) par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1184/2006 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 104/2000 (OV 2013, L 354, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "TKO regula"), 28. pantu, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1303/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (OV 2013, L 347, 320. lpp.; turpmāk tekstā – "VSS regula"), 65. panta 6. punktu un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 508/2014 (2014. gada 15. maijs) par Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un ar ko atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2328/2003, (EK) Nr. 861/2006, (EK) Nr. 1198/2006 un (EK) Nr. 791/2007 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1255/2011 (OV 2014, L 149, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "EJZF regula"), 66. panta 1. punktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA* (turpmāk tekstā – "*PO Texel*") un *Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit* (lauksaimniecības, dabas un pārtikas kvalitātes ministrs, Nīderlande) saistībā ar pēdējā minētā lēmumu noraidīt tās pieteikumu dotācijas saņemšanai no Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda (EJZF).

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

TKO regula

3 TKO regulas 7. un 14. apsvērumā ir noteikts:

"(7) Zvejas produktu ražotāju organizācijas un akvakultūras produktu ražotāju organizācijas ("ražotāju organizācijas") ir galvenie dalībnieki, no kuriem ir atkarīga [kopējās zivsaimniecības politikas (turpmāk tekstā – "KZP")] mērķu sasniegšana un [zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgās organizācijas (turpmāk tekstā – "TKO") pareizas pārvaldības nodrošināšana. Tādēļ ir nepieciešams pastiprināt šo organizāciju atbildību un sniegt vajadzīgo finansiālo atbalstu, lai tās, ievērojot KZP mērķos noteikto sistēmu, varētu uzņemties nozīmīgākus uzdevumus zivsaimniecības ikdienas pārvaldībā. [..]

[..]

(14) Lai tās spētu pievērst savus locekļus ilgtspējīgām zvejas un akvakultūras darbībām, ražotāju organizācijām būtu jāizstrādā un jāiesniedz to dalībvalstu kompetentajām iestādēm ražošanas un tirdzniecības plāns, kurš satur to mērķu sasniegšanai vajadzīgos pasākumus."

4 Saskaņā ar šīs regulas 6. panta 1. punktu:

"[..] produktu ražotāju organizācij[as] [..] var nodibināt vienā vai vairākās dalībvalstīs pēc zvejas vai akvakultūras produktu ražotāju iniciatīvas [..]."

5 Minētās regulas 28. pantā "Ražošanas un tirdzniecības plāns" ir noteikts:

"1. Katra ražotāju organizācija savām kompetentajām valsts iestādēm apstiprināšanai iesniedz ražošanas un tirdzniecības plānu vismaz attiecībā uz galvenajām sugām, ko tā tirgo. [..]

[..]

3. Kompetentās valsts iestādes apstiprina ražošanas un tirdzniecības plānu. Kad plāns ir apstiprināts, ražotāju organizācija to nekavējoties īsteno.

[..]

5. Ražotāju organizācija sagatavo gada ziņojumu par savām darbībām saskaņā ar ražošanas un tirdzniecības plānu un iesniedz to kompetentajām valsts iestādēm apstiprināšanai.

6. Lai izstrādātu un īstenotu ražošanas un tirdzniecības plānus, ražotāju organizācijas var saņemt finansiālu atbalstu saskaņā ar turpmāku Savienības tiesību aktu, ar ko noteiks nosacījumus jūras un zivsaimniecības politikas finansiālam atbalstam laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam.

[..]"

KZP regula

6 Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1380/2013 (2013. gada 11. decembris) par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK (OV 2013, L 354, 22. lpp.; turpmāk tekstā – "KZP regula"), 35. pantā ir noteikts:

"1. [TKO] izveido [..]

[..]

3. [TKO] ietver jo īpaši:

[..]

b) zivsaimniecības un akvakultūras ražotāju organizāciju ražošanas un tirdzniecības plānu;

[..]."

VSS regula

7 VSS regulas 2. panta 14) punktā jēdziens "pabeigta darbība" ir definēts kā "darbība, kura ir fiziski pabeigta vai pilnībā īstenota un saistībā ar kuru atbalsta saņēmēji ir veikuši visus saistītos maksājumus un atbalsta saņēmējiem ir izmaksāts atbilstošais publiskais ieguldījums".

8 Saskaņā ar šīs regulas 4. panta 4. punktu:

"Dalībvalstis attiecīgajā teritoriālajā līmenī saskaņā ar savu institucionālo, tiesisko un finanšu sistēmu un struktūras, ko tās izraudzījušās šim mērķim, ir atbildīgas par programmu sagatavošanu un īstenošanu un savu uzdevumu veikšanu [..] saskaņā ar šo regulu un [Eiropas strukturālo un investīciju fondu (turpmāk tekstā – "ESI fondi")] noteikumiem."

9 Minētās regulas 65. panta "Atbilstība" 1., 2. un 6. punktā ir noteikts:

"1. Izdevumu atbilstību nosaka, pamatojoties uz valsts noteikumiem, izņemot, ja ir paredzēti īpaši noteikumi šajā regulā vai balstoties uz šo regulu, vai pamatojoties uz konkrētu fondu noteikumiem.

2. Izdevumi ir atbilstīgi ieguldījumam no ESI fondiem, ja tie radušies atbalsta saņēmējam un samaksāti laikposmā no dienas, kad programma iesniegta Komisijai, vai no 2014. gada 1. janvāra – atkarībā no tā, kurš no minētajiem termiņiem ir agrāks, – līdz 2023. gada 31. decembrim. [..]

[..]

6. Darbības neatlasa atbalstam no ESI fondiem, ja tās ir fiziski pabeigtas vai pilnībā īstenotas, pirms atbalsta saņēmējs vadošajai iestādei ir iesniedzis pieteikumu par finansējumu atbilstoši programmai, neatkarīgi no tā, vai atbalsta saņēmējs ir veicis visus saistītos maksājumus."

EJZF regula

10 EJZF regulas 6. panta "Savienības prioritātes" 5) punktā ir noteikts:

"EJZF palīdz īstenot [gudras, ilgtspējīgas un iekļaujošas izaugsmes] stratēģiju "Eiropa 2020", kā arī īstenot KZP. Tas īsteno šādas Savienības prioritātes zivsaimniecības, akvakultūras un saistīto darbību ilgtspējīgas attīstības jomā, kas atspoguļo [VSS regulā] minētos attiecīgos tematiskos mērķus.

[..]

5) veicināt tirdzniecību un apstrādi, īstenojot šādus konkrētus mērķus:
   a) zvejas un akvakultūras produktu tirgus organizāciju uzlabošana;
   b) investīciju apstrādes un tirdzniecības nozarē sekmēšana.

[..]"

11 EJZF regulas 66. pants "Ražošanas un tirdzniecības plāni" ir formulēts šādi:

"1. EJZF atbalsta [TKO regulas] 28. pantā minēto ražošanas un tirdzniecības plānu sagatavošanu un īstenošanu.

2. Par izdevumiem, kas saistīti ar ražošanas un tirdzniecības plāniem, var pretendēt uz atbalstu no EJZF tikai pēc tam, kad dalībvalsts kompetentās iestādes ir apstiprinājušas [TKO regulas] 28. panta 5. punktā minēto gada ziņojumu.

3. Atbalsts, kas gadā piešķirts katrai ražotāju organizācijai saskaņā ar šo pantu, nepārsniedz 3 % no katras minētās ražotāju organizācijas iepriekšējos trīs kalendārajos gados tirgū laistās produkcijas gada vidējās vērtības. [..]

4. Pēc ražošanas un tirdzniecības plāna apstiprināšanas saskaņā ar [TKO regulas] 28. panta 3. punktu attiecīgā dalībvalsts var piešķirt avansu 50 % apmērā no finansiālā atbalsta.

5. Atbalstu, kas minēts 1. punktā, piešķir vienīgi ražotāju organizācijām un ražotāju organizāciju apvienībām."

12 EJZF regulas 68. panta "Tirdzniecības pasākumi" 1. punktā ir paredzēts:

"EJZF var atbalstīt zvejas un akvakultūras produktu tirdzniecības pasākumus [..]."

Īstenošanas regula (ES) Nr. 1418/2013

13 Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1418/2013 (2013. gada 17. decembris) par ražošanas un tirdzniecības plāniem, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1379/2013 par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju (OV 2013, L 353, 40. lpp.) 2. panta 1. punktā ir noteikts:

"Ražotāju organizācijas pirmos plānus savas valsts kompetentajām iestādēm iesniedz līdz 2014. gada februāra beigām. [..]"

Komisijas pamatnostādnes Nr. 2014/2

14 Komisijas 2014. gada 13. jūnija Pamatnostādņu Nr. 2014/2 par tirgus dimensijas iekļaušanu EJZF darbības programmās 3.3. punktā tostarp ir norādīts:

"[Ražošanas un tirdzniecības plānu] saturs, apstiprināšana un lēmums attiecībā uz to finansējuma apjomu ir dalībvalstu kompetencē: Dalībvalstīm ir jāapstiprina [ražošanas un tirdzniecības plāni] un jānosaka katra no tiem finansējuma apmērs. [..] [Neoficiāls tulkojums]"

Nīderlandes tiesības

Vispārīgo administratīvo tiesību likums

15 Saskaņā ar 1992. gada 4. jūnija *wet houdende algemene regels van bestuursrecht* (*Algemene wet bestuursrecht*) (Likums, ar ko nosaka administratīvo tiesību vispārīgos noteikumus (Vispārīgo administratīvo tiesību likums)) (*Stb*. 1992, Nr. 315) 4:23. panta 1. punktu pārvaldes institūcija piešķir dotāciju, tikai pamatojoties uz tiesību normu, kurā ir precizētas darbības, par ko var piešķirt dotāciju.

Rīkojums par Eiropas dotācijām ekonomikas jomā

16 2015. gada 1. jūlijā Nīderlandē stājās spēkā 2015. gada 28. jūnija *Regeling van de Staatssecretaris van Economische Zaken, nr. WJZ/15083650, houdende vaststelling van subsidie-instrumenten in het kader van de Europese structuur- en investeringsfondsen op het terrein van Economische Zaken* (*Regeling Europese EZ-Subsidies*) (Ekonomikas politikas valsts sekretāra rīkojums Nr. WJZ/15083650 par dotāciju instrumentu izveidošanu saistībā ar Eiropas struktūrfondiem un investīciju fondiem ekonomikas jomā (rīkojums par Eiropas dotācijām ekonomikas jomā)) (*Stcrt*. 2015, Nr. 18094).

17 Atbilstoši šī rīkojuma 2.2. pantam EJZF regulā minētajām darbībām dotāciju uz pieteikuma pamata var piešķirt lauksaimniecības, dabas un pārtikas kvalitātes ministrs.

18 Saskaņā ar minētā rīkojuma 2.3. panta 1. punktu šis ministrs dotāciju var piešķirt tikai tad, ja viņš ir paredzējis iespēju iesniegt pieteikumu dotācijas saņemšanai, nosakot arī dotācijas slieksni un pieteikuma iesniegšanas termiņu.

Rīkojums, ar ko paredz dotāciju moduli attiecībā uz ražošanas un tirdzniecības plāniem

19 Ar 2016. gada 25. augusta *Regeling van de Staatssecretaris van Economische Zaken, nr. WJZ/16105576, houdende wijziging van de Regeling Europese EZ-subsidies en de Regeling openstelling EZ-subsidies 2016 in verband met de subsidiemodule inzake productie- en afzetprogramma's en andere wijzigingen in het kader van het Europees Fonds voor Maritieme Zaken en Visserij* (Ekonomikas politikas valsts sekretāra rīkojums Nr. WJZ/16105576 par grozījumiem rīkojumā par Eiropas dotācijām ekonomikas jomā un

rīkojumā par 2016. gada dotāciju ekonomikas jomā piešķiršanas uzsākšanu saistībā ar dotāciju moduli attiecībā uz ražošanas un tirdzniecības plāniem un par citiem grozījumiem saistībā ar Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu) (*Stcrt.* 2016, Nr. 43926; turpmāk tekstā – "rīkojums, ar ko paredz dotāciju moduli attiecībā uz ražošanas un tirdzniecības plāniem") Nīderlandes Karaliste paredzēja dotāciju moduli attiecībā uz ražošanas un tirdzniecības plāniem laikposmam no 2016. gada 29. augusta līdz 16. septembrim.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

20 *PO Texel* ir ražotāju organizācija TKO regulas 6. panta 1. punkta izpratnē, kuras uzdevums ir pasākumu veikšana ar mērķi veicināt racionālu zivsaimniecības praksi un uzlabot zvejas produktu pārdošanas nosacījumus.

21 2014. gada 29. aprīlī šī organizācija atbilstoši TKO regulas 28. panta 1. punktam iesniedza lauksaimniecības, dabas un pārtikas kvalitātes ministram apstiprināšanai savu 2014. gada ražošanas un tirdzniecības plānu.

22 Ar 2014. gada 9. jūlija lēmumu ministrs atbilstoši TKO regulas 28. panta 3. punktam apstiprināja šo plānu, ko *PO Texel* saskaņā ar šo pašu tiesību normu nekavējoties īstenoja.

23 2014. gada oktobrī Nīderlandes Karaliste iesniedza Komisijai darbības programmu laikposmam no 2014. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim.

24 Pēc tam, kad Komisija 2015. gada 25. februārī bija apstiprinājusi Nīderlandes Karalistes iesniegto darbības programmu, *PO Texel* 2015. gada 19. maijā iesniedza lauksaimniecības, dabas un pārtikas kvalitātes ministram dotācijas pieteikumu, pamatojoties uz savu 2014. gada ražošanas un tirdzniecības plānu, pretendējot uz atbalstu no EJZF saistībā ar izdevumiem, kas tai bija radušies, sagatavojot un īstenojot šo plānu, kā arī izdevumiem attiecībā uz tās veiktajiem tirdzniecības pasākumiem.

25 Ar 2015. gada 10. jūlija lēmumu šis ministrs *PO Texel* pieteikumu noraidīja. Ministrs, pirmkārt, ņēma vērā to, ka tās dotācijas pieteikuma iesniegšanas datumā Nīderlandes Karaliste vēl nebija paredzējusi iespēju iesniegt šādu pieteikumu nedz par ražošanas un tirdzniecības plānu sagatavošanu un īstenošanu saskaņā ar EJZF regulas 66. pantu, nedz arī par ražotāju organizāciju veiktajiem zvejas un akvakultūras produktu tirdzniecības pasākumiem atbilstoši šīs regulas 68. pantam. Otrkārt, tas uzskatīja, ka *PO Texel* ir iesniegusi savu dotācijas pieteikumu tikai pēc tam, kad tā bija izstrādājusi 2014. gada ražošanas un tirdzniecības plānu un pēc ministra apstiprināšanas to īstenojusi.

26 Par šo lēmumu iesniegto *PO Texel* sūdzību lauksaimniecības, dabas un pārtikas kvalitātes ministrs ar 2015. gada 13. novembra lēmumu noraidīja.

27 Pamatojot prasību, ko *PO Texel* par minēto lēmumu cēla *College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Administratīvā apelācijas tiesa sociālekonomiskos jautājumos, Nīderlande), tā apgalvo tostarp, ka var pretendēt uz atbalstu no EJZF saskaņā ar EJZF regulas 66. pantu par izdevumiem saistībā ar tās veikto 2014. gada ražošanas un tirdzniecības plāna sagatavošanu un īstenošanu. Tā šajā ziņā uzsver, ka tai bija jāiesniedz ražošanas un tirdzniecības plāns saskaņā ar TKO regulas 28. panta 1. punktu.

28 Savukārt lauksaimniecības, dabas un pārtikas kvalitātes ministrs norāda būtībā, ka nav varējis apmierināt *PO Texel* sagatavoto dotācijas pieteikumu, jo minētā pieteikuma iesniegšanas datumā Nīderlandes Karaliste nebija paredzējusi iespēju iesniegt šādu pieteikumu un katrā ziņā EJZF regulas nodaļā, kurā ir ietverts 66. pants, dalībvalstīm ir atvēlēta plaša rīcības brīvība.

29 Šis ir konteksts, kurā *College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Administratīvā apelācijas tiesa sociālekonomiskos jautājumos) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) a) Vai atbilstoši [EJZF] regulas 66. panta 1. punktam, ciktāl tajā ir paredzēts, ka [EJZF] "atbalsta" [TKO] regulas 28. pantā minēto ražošanas un tirdzniecības plānu sagatavošanu un īstenošanu, dalībvalstij tiek liegts iebilst pret ražotāju organizācijas iesniegtu pieteikumu par šāda atbalsta piešķiršanu, atsaucoties uz to, ka šī dalībvalsts iespēju iesniegt šādu pieteikumu saistībā ar konkrētu izdevumu kategoriju (šajā gadījumā – ražošanas un tirdzniecības plānu sagatavošanas un īstenošanas izdevumi) vai konkrētu laikposmu (šajā gadījumā – 2014. gads) pieteikuma iesniegšanas brīdī nebija paredzējusi nedz savā Eiropas Komisijas apstiprinātajā darbības programmā, nedz savās valsts tiesību normās par izdevumu atbilstības noteikšanu?

b) Vai, atbildot uz [pirmā jautājuma a) daļu], ir nozīme tam, ka ražotāju organizācijai atbilstoši [TKO] regulas 28. pantam ir pienākums izstrādāt ražošanas un tirdzniecības plānu un pēc tam, kad dalībvalsts ir apstiprinājusi ražošanas un tirdzniecības plānu, šo ražošanas un tirdzniecības plānu īstenot?

2) Gadījumā, ja uz [pirmā jautājuma a) daļu] tiek atbildēts tādējādi, ka atbilstoši [EJZF] regulas 66. panta 1. punktam dalībvalstij tiek liegts iebilst pret ražotāju organizācijas iesniegtu pieteikumu par atbalsta piešķiršanu saistībā ar ražošanas un tirdzniecības plānu sagatavošanu un īstenošanu, atsaucoties uz to, ka pieteikuma iesniegšanas brīdī šī dalībvalsts iespēju iesniegt šādu pieteikumu nebija paredzējusi, vai [EJZF] regulas 66. panta 1. punkts šādā gadījumā var tikt izmantots par tiešu juridisko pamatu attiecīgā pieteikuma iesniedzēja prasījumam pret tā dalībvalsti par attiecīgā atbalsta piešķiršanu?

3) Gadījumā, ja uz [otro jautājumu] ir jāatbild tādējādi, ka [EJZF] regulas 66. panta 1. punkts otrajā jautājumā norādītajā gadījumā var tikt izmantots par tiešu juridisko pamatu attiecīgā pieteikuma iesniedzēja prasījumam pret tā dalībvalsti par minētā atbalsta piešķiršanu, vai ar [VSS] regulas 65. panta 6. punktu tiek liegts piešķirt dotāciju par ražošanas un tirdzniecības plāna sagatavošanu un īstenošanu, ja dotācijas pieteikums tiek iesniegts pēc tam, kad ražošanas un tirdzniecības plāns ir ticis sagatavots un īstenots?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Ievada apsvērumi

30 Iesākumā ir jānorāda, ka līdz ar TKO, PCP un EJZF regulu stāšanos spēkā 2014. gada 1. janvārī ir īstenota šobrīd pēdējā reforma KZP jomā.

31 Lai sasniegtu šīs reformas iedarbību, Savienības likumdevējs ir skaidri uzsvēris nepieciešamību sniegt ražotāju organizācijām šim nolūkam nepieciešamo finansiālo atbalstu, vienlaikus nododot to rīcībā īpašu atbalsta rīku, proti, ražošanas un tirdzniecības plānus.

32 Nosacījumi, kas attiecas uz minēto plānu sagatavošanu un īstenošanu, ir paredzēti TKO regulas 28. pantā, kurā ražotāju organizācijām ir noteikti vairāki pienākumi, tādi kā, pirmkārt, iesniegt šādu plānu kompetentajām valsts iestādēm apstiprināšanai, otrkārt, tiklīdz tās šo plānu ir apstiprinājušas, to nekavējoties īstenot, treškārt, sagatavot gada ziņojumu par savām darbībām saskaņā ar šo plānu un iesniegt to kompetentajām valsts iestādēm apstiprināšanai. Tikai tad, kad pēdējās minētās ir šo gada ziņojumu apstiprinājušas, par izdevumiem, kas ražotāju organizācijām ir radušies, sagatavojot un īstenojot to attiecīgos ražošanas un tirdzniecības plānus, var pretendēt uz atbalstu no EJZF.

33 Šī plānu finansēšanas kārtība ir noteikta EJZF regulā, kas ir KZP jomā izmantojamais finanšu tiesību akts plānošanas periodam no 2014. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim, konkrēti – tās 66. pantā.

34 Šajā ziņā ir jānorāda, ka finansēšana no EJZF tiek īstenota, pamatojoties uz vienotām darbības programmām, ko izstrādā katra dalībvalsts un kas attiecas uz visu plānošanas periodu. Šajās programmās, kuras tiek iesniegtas Komisijai, ir jābūt ietvertam finanšu plānam un aprakstam par stratēģiju, kas ir izmantojama, lai pierādītu, ka ar finansiālo līdzekļu piešķīrumu minētās regulas 6. pantā norādītajām Savienības prioritātēm ir iespējams pienācīgi sekmēt minētajās programmās noteikto mērķu īstenošanu. Kad Komisija minētās programmas ir apstiprinājusi, dalībvalstīm ir jānosaka valsts līmeņa izdevumu atbilstības kritēriji un jāparedz iespēja iesniegt pieteikumu dotācijas no EJZF saņemšanai. Šajā gadījumā Nīderlandes Karaliste šo iespēju paredzēja tikai 2016. gada 25. augustā, pieņemot rīkojumu, ar ko paredz dotāciju moduli attiecībā uz ražošanas un tirdzniecības plāniem.

35 Piedevām ir jānorāda, ka EJZF regulas novēlotās pieņemšanas dēļ 2014. gada 15. maijā, paredzot piemērošanu ar atpakaļejošu spēku no 2014. gada 1. janvāra, un tāpēc, ka dalībvalstis darbības programmas Komisijai tādējādi varēja iesniegt tikai pēc šī datuma, ražotāju organizācijām nācās to 2014. gada ražošanas un tirdzniecības plānus sagatavot un īstenot, lai gan šīs regulas 66. pantā minētā iespēja saņemt finansiālo atbalstu formāli vēl nebija paredzēta. Atbilstoši Īstenošanas regulas Nr. 1418/2013 2. pantam šīm organizācijām to attiecīgie 2014. gada plāni bija jāiesniedz pirms minētā gada februāra. Šajā gadījumā *PO Texel* savu plānu valsts ministram iesniedza tikai 2014. gada 29. aprīlī.

36 Šajā ziņā, lai gan no Īstenošanas regulas Nr. 1418/2013 izriet pienākums ražotāju organizācijā iesniegt savus 2014. gada ražošanas un tirdzniecības plānus pirms šī gada februāra, tā kā šajā regulā nebija paredzētas sekas šīs temporālās prasības neizpildes gadījumam, Nīderlandes iestādes nebija uzskatījušas par lietderīgu piešķirt nozīmi *PO Texel* plāna novēlotajai iesniegšanai. Šī valdība apstiprināja, ka šis novēlojums katrā ziņā nevar šai ražotāju organizācijai radīt tādas sekas kā tiesību liegšana saņemt dotāciju no EJZF.

Par pirmo jautājumu

37 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai EJZF regulas 66. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas liedz dalībvalstij atteikties apmierināt ražotāju organizācijas dotācijas pieteikumu attiecībā uz izdevumiem, ko tā ir veikusi ražošanas un tirdzniecības plāna sagatavošanai un īstenošanai, pamatojoties uz to, ka šī pieteikuma iesniegšanas datumā šī valsts savā iekšējā tiesību sistēmā vēl nebija paredzējusi iespēju šādu pieteikumu izskatīt. Tai ir šaubas par to, vai apstāklis, ka TKO regulas 28. pantā šīm organizācijām ir noteikts pienākums izstrādāt šādus plānus un tos īstenot, tiklīdz tos ir apstiprinājušas kompetentās valsts iestādes, var ietekmēt atbildi, kas ir jāsniedz uz šo jautājumu.

38 Šajā ziņā tūlīt ir jānoskaidro, vai EJZF regulas 66. panta 1. punktā noteikdams, ka EJZF "atbalsta" ražošanas un tirdzniecības plānu sagatavošanu un īstenošanu, Savienības likumdevējs ir paredzējis ieviest pienākumu dalībvalstīm veikt nepieciešamos pasākumus, lai ražotāju organizācijas varētu saņemt atbalstu no EJZF šādu plānu sagatavošanai un īstenošanai.

39 Saskaņā ar EJZF regulas 66. panta 1. punktu EJZF "atbalsta" TKO regulas 28. pantā minēto ražošanas un tirdzniecības plānu sagatavošanu un īstenošanu.

40 Imperatīvā formulējuma "atbalsta" izmantošana liecina par labu tādai EJZF regulas 66. panta 1. punkta interpretācijai, saskaņā ar kuru tajā dalībvalstīm ir noteikts pienākums, ievērojot šajā pantā paredzētos nosacījumus, paredzēt atbalsta piešķiršanu TKO regulas 28. pantā minēto ražošanas un tirdzniecības plānu sagatavošanai un īstenošanai.

41 Šo interpretāciju apstiprina gan EJZF regulas 66. panta 1. punkta tapšana, gan regulas, kurā tas ir ietverts, konteksts un tajā izvirzītie mērķi.

42 Vispirms, runājot par šīs tiesību normas tapšanu, ir jāuzsver, pirmkārt, kā ir norādīts ģenerāladvokāta secinājumu 46. punktā un kā rakstveida apsvērumos ir uzsvērusi Komisija, ka Savienības likumdevējs ir apzināti izvēlējies formulēt EJZF regulas 66. panta 1. punktu imperatīvi. No sagatavošanas darbiem attiecībā uz šo tiesību normu izriet, ka Komisijas iesniegtajā Priekšlikumā EJZF regulai (COM(2011) 804, galīgā redakcija) bija ierosināts formulējums, saskaņā ar kuru EJZF "var atbalstīt", taču tas netika paturēts šīs tiesību normas galīgajā tekstā. Eiropas Parlaments bija uzstājis, ka ir jāizmanto frāze "EJZF atbalsta", lai garantētu, ka finansiālais atbalsts no EJZF ražošanas un tirdzniecības plānu sagatavošanai un īstenošanai ražotāju organizācijām tiek piešķirts.

43 Otrkārt, šī pati interpretācija atspoguļojas gan Pamatnostādņu Nr. 2014/2 3.3. punktā, saskaņā ar kuru dalībvalstīm "ir" jāapstiprina ražošanas un tirdzniecības plāni un jānosaka katra no tiem finansējuma apmērs, gan Komisijas sniegtajās vadlīnijās tās tīmekļvietnes rubrikā "Bieži uzdotie jautājumi", kur būtībā ir norādīts, ka valsts iestādēm "ir jāatbalsta" ražošanas un tirdzniecības plānu sagatavošana un īstenošana, izmantojot EJZF finansējumu, ja šos plānus ir apstiprinājusi kompetentā valsts iestāde un ja šis atbalsts iekļaujas EJZF regulas 66. panta 3. punktā paredzētajās robežās.

44 Protams, ne Komisijas pamatnostādnes, ne tās sniegtās vadlīnijas tīmekļvietnes rubrikā "Bieži uzdotie jautājumi" Tiesai nevar būt saistošas. Tomēr tās var būt lietderīgs iedvesmas avots (skat. pēc analoģijas spriedumu, 2016. gada 17. marts, Parlaments/Komisija, C-286/14, EU:C:2016:183, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).

45 Turpinājumā, runājot par kontekstu, kurā ir ietverts EJZF regulas 66. panta 1. punkts, ir jāuzskata, pirmkārt, ka šī tiesību norma atšķiras no vairuma citu EJZF regulas normu, tādu kā šīs regulas 48. un 68. pants, kuros fakultatīvā formulējumā ir norādīts, ka atbalstu "var piešķirt" vai arī ka EJZF "var atbalstīt" noteiktus pasākumus vai darbības.

46 Otrkārt, ir jānorāda, ka EJZF regulas 66. panta 1. punktā ir tieša norāde uz TKO regulas 28. pantu, kura 6. punkta mērķis ir garantēt – ja ir izpildīti šī panta 1., 3. un 5. punktā paredzētie nosacījumi, ražotāju organizācijām ir jāsaņem finansiāls atbalsts ražošanas un tirdzniecības plānu sagatavošanai un īstenošanai.

47 EJZF regulas 66. panta 1. punkta imperatīvais raksturs nevar tikt atspēkots ar Nīderlandes valdības pausto apsvērumu, saskaņā ar kuru Savienības likumdevēja izmantotais formulējums TKO regulas 28. panta 6. punktā, ciktāl tajā ir noteikts, ka ražotāju organizācijas "var saņemt finansiālu atbalstu saskaņā ar turpmāku Savienības tiesību aktu", būtībā nozīmējot, ka ar to dalībvalstīm ir paredzēts atvēlēt tiesības sniegt šīm organizācijām šādu atbalstu. Šajā tiesību normā ietvertā atsauce uz darbības vārdu "varēt" nav jāsaprot kā fakultatīva konotācija, bet ir jāinterpretē nākotnes perspektīvā, interpretāciju veicot tā apstākļa gaismā, ka minētajām organizācijām bija jāsaņem finansiāls atbalsts saskaņā ar turpmāku Savienības tiesību aktu, kas pēc tam īstenojās EJZF regulā.

48 Piedevām ir jāuzskata, ka EJZF regulas 66. panta 1. punkta formulējuma imperatīvais raksturs arī loģiski izriet no šīs tiesību normas savstarpējās sakarības ar pienākumiem, kuri ražotāju organizācijām ir noteikti saskaņā ar TKO regulas 28. panta 1., 3. un 5. punktu, kas tika atgādināti šī sprieduma 32. punktā.

49 Visbeidzot, EJZF regulas 66. panta 1. punkta imperatīvais raksturs ir jāuzskata par obligātu arī, ņemot vērā ar pēdējo reformu KZP jomā izvirzītos mērķus, kā arī EJZF regulas mērķi un vispārējo sistēmu.

50 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāatgādina, ka Savienības likumdevējs TKO regulas 7. un 14. apsvērumā ir skaidri uzsvēris nepieciešamību pastiprināt ražotāju organizāciju atbildību, kā arī sniegt nepieciešamo finansiālo atbalstu, lai tās varētu uzņemties nozīmīgākus uzdevumus zivsaimniecības ikdienas

pārvaldībā, tādējādi nodrošinot to locekļiem iespēju veikt savu zvejas un akvakultūras darbību ilgtspējīgi, ievērojot KZP mērķos noteikto sistēmu. Kā būtībā ir norādīts ģenerāladvokāta secinājumu 49.–51. punktā, ar EJZF regulas 66. panta 1. punktā paredzēto finansiālo atbalstu un, vispārīgāk, ar pēdējās reformas KZP jomā ietvaros ieviesto finansēšanas sistēmu izvirzītais mērķis ir jāinterpretē saistībā ar šīm organizācijām atvēlēto ievērojamo lomu, jo tām ir uzticēta atbildība sniegt faktisku ieguldījumu vispārējo interešu uzdevuma izpildē.

51 Otrkārt, ir jānorāda, ka saskaņā ar EJZF regulas 66. panta 5. punktu atbalsts, kas ir minēts šī panta 1. punktā, var tikt piešķirts vienīgi ražotāju organizācijām un šādu organizāciju apvienībām. Ar to, kā ir norādīts ģenerāladvokāta secinājumu 50. punktā, EJZF ietvaros ieviestā finansēšanas sistēma būtiski atšķiras no tām, uz kurām attiecas citi ESI fondi.

52 Treškārt, ir jānorāda, ka nozīmīgumu, kas pamato nepieciešamību sniegt atbalstu no EJZF šīm organizācijām ražošanas un tirdzniecības plānu sagatavošanai un īstenošanai, apliecina fakts, ka – galvenokārt tāpēc, ka no šādu plānu sagatavošanas līdz datumam, kurā minētās organizācijas var pretendēt uz EJZF finansējumu pēc tam, kad kompetentās valsts iestādes ir apstiprinājušas to gada ziņojumu, paiet laikposms, kura minimālais ilgums ir gads, – Savienības likumdevējs EJZF regulas 66. panta 4. punktā ir tieši paredzējis dalībvalstīm iespēju piešķirt šīm organizācijām avansu 50 % apmērā no finansiālā atbalsta, kas ir ticis pieprasīts saistībā ar šiem plāniem.

53 No visiem iepriekš minētajiem elementiem izriet, ka EJZF regulas 66. panta 1. punkts ir jāsaprot tā, ka ar to dalībvalstīm ir noteikts pienākums veikt nepieciešamos pasākumus, lai ražotāju organizācijas varētu saņemt finansējumu no EJZF gan ražošanas un tirdzniecības plānu sagatavošanai, gan to īstenošanai.

54 Lai izpildītu šo pienākumu, dalībvalstīm savā iekšējā tiesību sistēmā ir jāparedz ražotāju organizācijām iespēja iesniegt pieteikumus dotāciju no EJZF saņemšanai par savu ražošanas un tirdzniecības plānu sagatavošanu un īstenošanu. Piedevām atbilstoši EJZF regulas 66. panta 2. un 3. punktam, to lasot kopsakarā ar VSS regulas 4. panta 4. punktu un 65. panta 1. punktu, tām ir jānosaka EJZF regulas piemērošanas pasākumi, kas attiecas uz izdevumu atbilstību, konkrēti, jānoteic kritēriji attiecībā uz šo izdevumu atbilstības sākuma datumu un katrai no šīm organizācijām piešķiramās summas aprēķina metodi.

55 Šajā ziņā no pastāvīgās judikatūras izriet, ka, nosakot Savienības tiesību aktu īstenošanas pasākumus, valsts iestādēm to rīcības brīvība ir jāizmanto, ievērojot Savienības tiesību vispārējos principus, pie kuriem pieder tiesiskās drošības un tiesiskās paļāvības aizsardzības principi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 14. septembris, *Slob*, C-496/04, EU:C:2006:570, 41. punkts). Valsts iestādēm to rīcības brīvība ir jāizmanto, ievērojot arī vispārējas rūpības pienākumu, kas tām ir saistošs saskaņā ar LES 4. panta 3. punktu.

56 Šajā gadījumā, kā izriet no šī sprieduma 19. un 34. punkta, iespēju ražotāju organizācijām iesniegt pieteikumus dotāciju saņemšanai no EJZF Nīderlandes Karaliste savā iekšējā tiesību sistēmā paredzēja tikai 2016. gada 25. augustā, pieņemot rīkojumu, ar ko paredz dotāciju moduli attiecībā uz ražošanas un tirdzniecības plāniem. Piedevām no iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka lauksaimniecības, dabas un pārtikas kvalitātes ministra atteikums apmierināt pieteikumu, ko *PO Texel* bija iesniegusi, lai saņemtu finansiālo atbalstu saskaņā ar EJZF regulas 66. panta 1. punktu savam 2014. gada ražošanas un tirdzniecības plānam, būtībā bija pamatots ar to, ka šī pieteikuma iesniegšanas datumā, proti, 2015. gada 19. maijā, Nīderlandes Karaliste vēl nebija paredzējusi iespēju šādu pieteikumu izskatīt.

57 Turklāt ir jāprecizē, pirmkārt, ka, ņemot vērā iesniedzējtiesas iesniegto informāciju, perspektīva atbalstīt ražotāju organizācijas, vismaz attiecībā uz ražošanas un tirdzniecības plānu izstrādi, darbības programmā, ko šī dalībvalsts bija iesniegusi Komisijai, bija paredzēta. Otrkārt, ir jānorāda, ka Nīderlandes valdība, kad tai tiesas sēdē tika vaicāts par šo jautājumu, apstiprināja, ka rīkojumam, ar ko

paredz dotāciju moduli attiecībā uz ražošanas un tirdzniecības plāniem, nebija atpakaļejoša spēka, un tātad tas nevarēja attiekties uz pirms tā pieņemšanas iesniegtiem ražotāju organizāciju pieteikumiem atbalsta no EJZF saņemšanai.

58 Šajā kontekstā ir jāuzskata, ka tāda valsts iestāžu bezdarbība kā tā, ko pamatlietā ir īstenojušas Nīderlandes iestādes, nevar tikt ietverta dalībvalstīm piešķirtajā rīcības brīvībā attiecībā uz to respektīvo darbības programmu īstenošanu, un tas tā ir, pat ja atbilstoši VSS regulas 4. panta 4. punktam tā ir jāveic saskaņā ar to institucionālo, tiesisko un finanšu sistēmu.

59 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka EJZF regulas 66. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas liedz dalībvalstij atteikties apmierināt ražotāju organizācijas dotācijas pieteikumu attiecībā uz izdevumiem, ko tā ir veikusi ražošanas un tirdzniecības plāna sagatavošanai un īstenošanai, pamatojoties uz to, ka šī pieteikuma iesniegšanas datumā šī valsts savā iekšējā tiesību sistēmā vēl nebija paredzējusi iespēju šādu pieteikumu izskatīt.

Par otro jautājumu

60 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai EJZF regulas 66. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tādām ražotāju organizācijām kā pamatlietā aplūkotās ir tieši radītas tiesības uz finansiālu atbalstu no EJZF izdevumiem, ko tās ir veikušas ražošanas un tirdzniecības plāna sagatavošanai un īstenošanai.

61 Šajā ziņā no Tiesas judikatūras izriet, ka Savienības regulas norma var radīt tiesību subjektu labā tiesības, uz kurām tie var atsaukties tiesā, tikai tad, ja tā ir, pirmkārt, skaidra, precīza un beznosacījuma un, otrkārt, tajā iestādēm, kas ir atbildīgas par tās piemērošanu, nav atvēlēta nekāda rīcības brīvība (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1973. gada 24. oktobris, *Schlüte*r, 9/73, EU:C:1973:110, 32. punkts).

62 No Tiesas judikatūras izriet arī, ka Savienības tiesību norma ir beznosacījuma tad, ja tajā ir noteikts pienākums, kas nav nedz saistīts ar kādu nosacījumu, nedz arī tā izpildes vai seku ziņā pakārtots kādam Savienības iestāžu vai dalībvalstu aktam (spriedums, 2011. gada 26. maijs, *Stichting Natuur en Milieu* u.c., no C-165/09 līdz C-167/09, EU:C:2011:348, 95. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

63 Šajā gadījumā ir jānorāda, kā ir norādīts ģenerāladvokāta secinājumu 84. punktā, ka no paša EJZF regulas 66. panta 1. punkta formulējuma izriet, ka pašā šajā tiesību normā ir tikai ļoti vispārīgi noteikts finansēšanas princips un līdz ar to ir jāņem vērā precizējumi, kas ir paredzēti citās šīs regulas normās, konkrēti, minētās regulas 66. panta 2. un 3. punktā.

64 Ir jānorāda, ka šajos punktos ir paredzēti zināmi nosacījumi attiecībā uz to, ka, pirmkārt, par ražotāju organizāciju veiktajiem izdevumiem, kas ir saistīti ar ražošanas un tirdzniecības plāniem, var pretendēt uz atbalstu no EJZF tikai pēc tam, kad dalībvalsts kompetentās iestādes ir apstiprinājušas TKO regulas 28. panta 5. punktā minēto gada ziņojumu, un, otrkārt, ka atbalsts, kurš gadā tiek piešķirts katrai ražotāju organizācijai, nedrīkst pārsniegt 3 % no tās iepriekšējos trīs kalendārajos gados tirgū laistās produkcijas gada vidējās vērtības. Tātad atbalsta precīzais apmērs EJZF regulas 66. pantā nav noteikts. Līdz ar to atbalsta piešķiršana ir pakārtota tostarp atbalsta precīzā apmēra noteikšanai no dalībvalstu puses.

65 No tā izriet, ka EJZF regulas 66. panta 1. punkts neatbilst beznosacījuma kritērijam, kas izriet no šī sprieduma 62. punktā minētās judikatūras.

66 Pēc šī precizējuma ir jāpiebilst, ka gadījumā, ja iesniedzējtiesai izrādītos neiespējami interpretēt savas valsts tiesības tā, lai varētu panākt risinājumu, kas atbilstu ar pēdējo reformu KZP jomā izvirzītajiem mērķiem, un līdz ar to garantēt Savienības tiesību pilnīgu efektivitāti, šādā situācijā puse, kurai valsts tiesību neatbilstības Savienības tiesībām dēļ ir radies kaitējums, tomēr varētu atsaukties uz judikatūru,

kas izriet no 1991. gada 19. novembra sprieduma *Francovich* u.c. (C-6/90 un C-9/90, EU:C:1991:428), lai attiecīgajā gadījumā saņemtu atlīdzību par nodarītajiem zaudējumiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 7. augusts, *Smith*, C-122/17, EU:C:2018:631, 56. punkts un tajā minētā judikatūra).

67 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka EJZF regulas 66. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to ražotāju organizācijām nav tieši radītas tiesības uz finansiālu atbalstu no EJZF izdevumiem, ko tās ir veikušas ražošanas un tirdzniecības plāna sagatavošanai un īstenošanai.

Par trešo jautājumu

68 Ar trešo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai VSS regulas 65. panta 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas liedz piešķirt dotāciju no EJZF ražošanas un tirdzniecības plāna sagatavošanai un īstenošanai gadījumā, ja dotācijas pieteikums ir iesniegts pēc šāda plāna sagatavošanas un īstenošanas.

69 Saskaņā ar šo tiesību normu darbības neatlasa atbalstam no ESI fondiem, ja tās ir fiziski pabeigtas vai pilnībā īstenotas, pirms atbalsta saņēmējs vadošajai iestādei ir iesniedzis pieteikumu par finansējumu atbilstoši programmai, neatkarīgi no tā, vai atbalsta saņēmējs ir veicis visus saistītos maksājumus.

70 Šajā ziņā ir jānorāda, pirmkārt, ka ražošanas un tirdzniecības plānu sagatavošana un īstenošana ir jāuztver kā turpināta darbība, kas ilgst visu plānošanas periodu no 2014. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim. Atbilstoši TKO regulas 28. pantam šāda plāna sagatavošana netiek uztverta kā atsevišķi īstenotu nošķirtu darbību virkne, bet kā viena turpināta darbība, kas ir saistīta ar nepārtrauktām darbības izmaksām. Lai gan atbilstoši šīs regulas 28. panta 5. punktam par šādu plānu ir jāsagatavo gada ziņojums, tas tiek pabeigts tikai šī plānošanas perioda beigās. Līdz ar to ražošanas un tirdzniecības plāna sagatavošana un īstenošana, kas noris attiecīgā plānošanas perioda garumā, nevar tikt uzskatītas par "pilnībā īstenotām" VSS regulas 65. panta 6. punkta izpratnē.

71 Otrkārt, ņemot vērā Savienības likumdevēja sniegto definīciju VSS regulas 2. panta 14) punktā, konkrēta darbība tiek uzskatīta par "pabeigtu" tikai brīdī, kad atbalsta saņēmēji ir veikuši visus saistītos maksājumus un pēdējiem minētajiem ir izmaksāts atbilstošais publiskais ieguldījums. Saskaņā ar TKO regulas 28. panta 1. un 3. punktu ražotāju organizācijām ražošanas un tirdzniecības plāni ir jāiesniedz kompetentajām valsts iestādēm apstiprināšanai un, tiklīdz tās šos plānus ir apstiprinājušas, tie ir nekavējoties jāīsteno. Atbilstoši šī panta 5. punktam šīm organizācijām par savām darbībām saskaņā ar minēto plānu ir jāsagatavo gada ziņojums un tas ir jāiesniedz kompetentajām valsts iestādēm. Saskaņā ar EJZF regulas 66. panta 2. punktu tikai tad, kad pēdējās minētās ir šo gada ziņojumu apstiprinājušas, par izdevumiem, kas ražotāju organizācijām ir radušies, sagatavojot un īstenojot to attiecīgos plānus, var pretendēt uz atbalstu no EJZF.

72 Turklāt VSS regulas 65. panta 6. punkta interpretācija, saskaņā ar kuru tas liegtu dotācijas piešķiršanu saskaņā ar EJZF regulas 66. panta 1. punktu ražošanas un tirdzniecības plāna sagatavošanai un īstenošanai gadījumā, ja dotācijas pieteikums ir iesniegts pēc šāda plāna sagatavošanas un īstenošanas, šāda atbalsta saņemšanu šīm organizācijām padarītu praktiski neiespējamu. Tātad ar to EJZF regulas 66. panta 1. punktam tiktu atņemta tā lietderīgā iedarbība.

73 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka VSS regulas 65. panta 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neliedz piešķirt dotāciju no EJZF ražošanas un tirdzniecības plāna sagatavošanai un īstenošanai gadījumā, ja dotācijas pieteikums ir iesniegts pēc šāda plāna sagatavošanas un īstenošanas.

Par tiesāšanās izdevumiem

74 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

1) **Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 508/2014 (2014. gada 15. maijs) par Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un ar ko atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2328/2003, (EK) Nr. 861/2006, (EK) Nr. 1198/2006 un (EK) Nr. 791/2007 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1255/2011, 66. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas liedz dalībvalstij atteikties apmierināt ražotāju organizācijas dotācijas pieteikumu attiecībā uz izdevumiem, ko tā ir veikusi ražošanas un tirdzniecības plāna sagatavošanai un īstenošanai, pamatojoties uz to, ka šī pieteikuma iesniegšanas datumā šī valsts savā iekšējā tiesību sistēmā vēl nebija paredzējusi iespēju šādu pieteikumu izskatīt.**

2) **Regulas Nr. 508/2014 66. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to zvejas un akvakultūras produktu ražotāju organizācijām nav tieši radītas tiesības uz finansiālu atbalstu no EJZF izdevumiem, ko tās ir veikušas ražošanas un tirdzniecības plāna sagatavošanai un īstenošanai.**

3) **Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1303/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006, 65. panta 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas liedz piešķirt dotāciju no Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda ražošanas un tirdzniecības plāna sagatavošanai un īstenošanai gadījumā, ja dotācijas pieteikums ir iesniegts pēc šāda plāna sagatavošanas un īstenošanas.**

[Paraksti]